Η ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ (21): Διδαχές (Αγ. Νεκτάριος Πενταπόλεως)

Date : 9 Νοεμβρίου, 2006

Ο ΑΓΙΟΣ Νεκτάριος Πενταπόλεως, ο θαυματουργός, αποτελεί, στις πενιχρές μέρες του εικοστού αιώνα, ένα δώρο του Θεού στον κόσμο. Στο πρόσωπό του ανακαλύπτει κανείς έναν μεγάλο Πατέρα της Εκκλησίας, όπου η αγιότητα του βίου συνδυάζεται με τη χάρη της θαυματουργίας και την ορθόδοξη διδασκαλία. Γεννήθηκε στη Σηλυβρία της Ανατολικής Θράκης το 1846. Παρακολουθώντας την ιστορική διαδρομή του βίου του, τον συναντούμε στην Κωνσταντινούπολη, δεκατετράχρονο παιδί, να εργάζεται και να σπουδάζει· στη Νέα Μονή της Χίου, να κείρεται μοναχός (1876) και να χειροτονείται διάκονος (1877)· στην Αθήνα, να ολοκληρώνει τις θεολογικές του σπουδές (1885)· στην Αίγυπτο, να διακονεί για μια πενταετία στο Πατριαρχείο Αλεξανδρείας. Εκεί χειροτονείται πρεσβύτερος (1886) και επίσκοπος - μητροπολίτης Πενταπόλεως (1889). Εξαιτίας του φθόνου που προκαλεί το πολυδιάστατο έργο του, συκοφαντείται και απομακρύνεται από το Πατριαρχείο. Επιστρέφει στην Ελλάδα το 1890, και περιφέρεται ως απλός ιεροκήρυκας μέχρι το 1894, οπότε αναλαμβάνει τη διεύθυνση της Ριζαρείου Σχολής. Το 1908, για λόγους υγείας, παραιτείται και αποσύρεται στην Αίγινα, στη γυναικεία Μονή της Αγίας Τριάδος, που ο ίδιος έχει ιδρύσει από το 1904. Εκεί παραμένει, ως πνευματικός της Μονής, μέχρι το τέλος της ζωής του (1920).
Μια ιερή πορεία εβδομήντα τεσσάρων χρόνων, κατάφορτη από καρπούς του Αγίου Πνεύματος, είναι όλη η ζωή του. Νηστεύει, αγρυπνεί, προσεύχεται. Ταυτίζει το θέλημά του με το θείο θέλημα και γίνεται ο άνθρωπος του Θεού, ο "παθών καί μαθών τα θεία". Λειτουργεί σαν άγγελος, προσεύχεται χωρίς να πατάει στη γη. Αναδεικνύεται ένθερμος εραστής της Αγίας Τριάδος και εγκάρδιος υμνητής της Υπεραγίας Θεοτόκου. Θεολόγος θεόπνευστος και συγγραφέας ακούραστος. Κηρύσσει, εξομολογεί, νουθετεί, θυσιάζεται για τον πλησίον. Οι ελεημοσύνες του είναι άπειρες και οι θαυματουργίες του ανεξάντλητες. Η παρουσία του γαληνεύει, ειρηνεύει, εμπνέει τους πάντες. Είναι αληθινά μεγάλος, γι' αυτό και βαθιά ταπεινός. Είναι αρχιερέας του Υψίστου, αλλά γίνεται και καθαριστής, κηπουρός, τσαγκάρης και χτίστης, μέχρι τα γεράματά του. Συκοφαντείται βαριά και υπομένει ειρηνικά, προσεύχεται, συγχωρεί, ευχαριστεί για όλα. Ένας πιστός μιμητής του πράου και ταπεινού Ιησού, που η Εκκλησία μας ανακηρύσσει επίσημα άγιο το 1961.
Απαύγασμα της οσιακής του βιοτής αποτελούν τα γραπτά του κείμενα. Παρουσιάζουμε ένα μικρό απάνθισμα των επιστολών του, διασκευασμένο στη σημερινή μας γλωσσική μορφή. Είναι μια συλλογή από σύντομες και περιεκτικές διδαχές του αγίου, που αναφέρονται στην πνευματική ζωή και τον αγώνα του χριστιανού.

(Πρόλογος υπό των πατέρων της Ιεράς Μονής Παρακλήτου, Ωρωπός Αττική)

Διαβάστε ολόκληρο το κείμενο πατώντας εδώ